

Spørgsmål om tidligere indgået forlig var af individuel eller generel karakter

Faglig voldgiftskendelse af 18. april 2001.

Parter

Dansk Funktionærforbund
mod
Finansministeriet for Nationalmuseet.

Resumé

I 1999 blev der indgået forlig i en tidligere voldgiftssag mellem Dansk Funktionærforbund og Finansministeriet om omfanget af museumsbetjentes rengøringsopgaver. Spørgsmålet i nærværende sag var, hvorvidt forliget indeholdt en generel fortolkning af organisationsaftale for vagtfunktionærer og parkeringskontrollører i statens tjeneste, eller om det kun vedrørte den konkrete sag om museumsbetjente på Ordrupgaardsamlingen. Da forliget kun kunne antages at vedrøre en bestemt institution, og voldgiftsretten ikke var kompetent til at træffe afgørelse i sager vedrørende dækningsområde, blev Finansministeriet frifundet.

Påstande

Dansk Funktionærforbund påstod, at organisationsaftale for vagtfunktionærer og parkeringskontrollører i statens tjeneste har et fagligt dækningsområde omfattende rengøringsarbejde af mindre omfang, jf. den ved tidligere indgået forlig aftalte definition.

Finansministeriet påstod frifindelse.

Sagsfremstilling

Forholdet mellem parterne var dels reguleret af en fællesoverenskomst mellem Finansministeriet og Statsansattes Kartel, dels af organisationsaftale for vagtfunktionærer og parkeringskontrollører i statens tjeneste.

I 1997 anlagde Dansk Funktionærforbund voldgiftssag om, hvorvidt vagtfunktionærer m.fl. kunne pålægges rengøringsarbejde. Voldgiften blev rejst på baggrund af, at det var blevet pålagt vagterne på Ordrupgaardsamlingen at udføre rengøringsarbejde. Under overenskomstforhandlingerne i 1998/1999 verserede voldgiftssagen fortsat.

I overenskomstforhandlingsprotokollatet fra februar 1999 var der ingen ændringer til dækningsområdet. Det arbejde, der henhørte under dækningsområdet, var angivet som " & der i den væsentligste del af arbejdstiden udfører visitations- eller anden vagttjeneste...".

Den verserende voldgiftssag blev drøftet på et møde den 2. juli 1999 mellem Dansk Funktionærforbund og repræsentanter fra Ordrupgaardsamlingen. Samme dag blev der indgået forlig vedrørende omfanget af rengøringsarbejde. Heri var det aftalt, at " & organisationsaftalen dækker rengøringsarbejde af mindre omfang. Ved mindre omfang forstås rengøring på publikumsområder på lørdage, søndage og helligdage af ca. 20 minutters varighed på dage, hvor museet er åbent". Som led i forliget hævdede Dansk Funktionærforbund voldgiftssagen.

I september 1999 varslede Nationalmuseet, at der på grund af besparelser ville blive pålagt en ændret arbejdstilrettelæggelse og arbejdstid for visse museumsbetjente. Som led i arbejdstidsomlægningen kunne mandage ikke længere forventes at være fridage. Arbejdet om

mandagen ville udelukkende bestå i rengøringsarbejde, ligesom der de øvrige dage kunne være indlagt to timers rengøringsarbejde.

Dansk Funktionærforbund protesterede over ændringerne i arbejdsvilkårene.

På foranledning af protesten blev der i slutningen af 1999 afholdt to møder. Af protokollaterne fra møderne fremgik det blandt andet, at Vagt- og Sikkerhedsfunktionærernes Landssammenslutning mente, at det var i strid med organisationsaftalen at pålægge museumsbetjentene rengøringsopgaver. Nationalmuseet henviste til, at det var normalt, at museumsbetjentene havde rengjort de alarmbesatte områder.

I januar 2000 blev der afholdt mæglingmøde, men parterne nåede ikke til enighed.

I februar 2000 blev fem af Vagt- og Sikkerhedsfunktionærernes Landssammenslutnings medlemmer på Nationalmuseet overført til et andet fagligt forbund på grund af, at deres ændrede arbejdsopgaver faldt uden for dækningsområdet.

Parternes argumenter

Dansk Funktionærforbund gjorde gældende, at der i dækningsområdet var en begrænsning af arbejdsopgaverne. Forliget havde fastslået forståelsen af "i mindre omfang". Forliget var formuleret generelt og uden direkte henvisning til Ordrupgaardssamlingen. Endvidere vedrørte klageskriftet i den voldgiftssag, som forliget udsprang af, ikke Ordrupgaardssamlingen men en generel fortolkning af organisationsaftalen. Dansk Funktionærforbund angav, at det i forliget var blevet fastlagt, hvilken betydning "i mindre grad" havde. Dansk Funktionærforbund var ikke bekendt med, at der generelt var udført rengøringsopgaver inden for overenskomstområdet men alene mindre rengøringsfunktioner. Derfor mente Dansk Funktionærforbund, at forbundet kunne gøre indsigelse mod skemalagt rengøring.

Finansministeriet anførte, at Dansk Funktionærforbund ikke havde bestridt, at rengøring henhørte under dækningsområdet. Spørgsmålet var derfor, om der var en øvre grænse for omfanget af rengøringen. Det indgæede forlig omhandlede alene Ordrupgaardssamlingen, og var ikke en generel aftale. Det, der var vigtigt, var teksten i forliget og ikke påstanden i voldgiftsagen.

Ved et møde vedrørende den dengang verserende voldgiftssag var der udover repræsentanter for Dansk Funktionærforbund og Finansministeriet kun repræsentanter for Ordrupgaardssamlingen tilstede, mens der ikke var repræsentanter fra andre museer.

Derudover anførte Finansministeriet, at Dansk Funktionærforbund ikke havde en ensidig holdning til spørgsmålet omkring omfanget af rengøring. På den ene side påstod forbundet, at forliget var generelt, og på den anden side påstod forbundet, at rengøring ikke henhørte til dækningsområdet.

Opmandens kendelse

Der kunne ikke opnås enighed eller flertal for en afgørelse blandt de af parterne valgte voldgiftsmænd. Afgørelsen blev derfor truffet af opmanden.

Det tidligere indgæede forlig henviste i indledningen dels til Ordrupgaardssamlingen dels til overenskomstforhandlingerne. Dog var der i selve forligsteksten - muligvis med en enkelt undtagelse - ingen henvisninger til Ordrupgaardssamlingen.

Under overenskomstforhandlingerne skete der ingen ændring i dækningsområdet. Drøftelser vedrørende dækningsområdet fandt alene sted i relation til den verserende voldgiftssag. Klageskriftet omhandlede Ordrupgaardsamlingen, og såvel Dansk Funktionærforbunds som Finansministeriets forligstekst omfattede alene Ordrupgaardsamlingen.

Det måtte antages, at mødet i juli 1999 var fastsat til behandling af voldgiftssagen, og alene drejede sig om forholdene på Ordrupgaardsamlingen. Da det alene var Ordrupgaardsamlingen, som var repræsenteret ved mødet i juli 1999, bestyrkede dette, at forliget ikke havde generel karakter.

Opmanden fandt det betænkeligt at antage, at forliget var ment generelt, men antog at forliget alene angik Ordrupgaardsamlingen.

Da Dansk Funktionærforbunds påstand angav et bestemt fastsat omfang af rengøringsopgaver, og da det lå uden for voldgiftsrettens kompetence at fastlægge dækningsområdet, blev Finansministeriets frifindelsepåstand taget til følge.